

מבין משאבים 2154 - ח' אדר ב' תשע"ו - 18 מרץ 2016

כי האדם עץ השדה / נתן זך

כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה

כִּמוֹ הָעֵץ גַּם הָעֵץ צוֹמֵחַ

כִּמוֹ הָעֵץ הָאָדָם נִגְדָּע

וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ

אֵיפֹה הֵייתִי וְאֵיפֹה אֶהְיֶה

כִּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה

כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה

כִּמוֹ הָעֵץ הוּא שׂוֹאֵף לְמַעַלָּה

כִּמוֹ הָאָדָם הוּא נִשְׂרָף בָּאֵשׁ

וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ

אֵיפֹה הֵייתִי וְאֵיפֹה אֶהְיֶה

כִּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה

כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה

כִּמוֹ הָעֵץ הוּא צֹמֵחַ לְמִים

כִּמוֹ הָאָדָם הוּא נִשְׂאָר צֹמֵחַ

וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ

אֵיפֹה הֵייתִי וְאֵיפֹה אֶהְיֶה

כִּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה

אֶהְבֵּתִי וְגַם שְׂנֵאתִי

טַעַמְתִּי מִזֶּה וּמִזֶּה

קָבְרוּ אוֹתִי בְּחִלְקָה שֶׁל עֵפֶר

וּמִרְ לִי מִרְ לִי בִפֶּה

כִּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה

כִּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה

הצלון מוקדש לזכרו של חברנו דוד (דודס) שלו ז"ל שנפטר
שבוע שעבר

מה הצלון:

קורות חי' דודס נכתב על ידי אברהם שלו

שיר שנכתב במלואת 80 שנה לדודס - ליאורה שלו

הספדי הנניס - צור יפתח וליאורה שלו

סבא שלי - אור

דודס יקר - שירן שלו

דודס אבי היקר - יטאל אורבק

משפחתי המאמצת - יהודית אלישע

דברים שאבידן כתב בעקבות פטירתו של דודס

נקודות המפגש שלי עם דודס - טובה

לקט משתי אסיפות שצוסקות באיוס דודס לוצדת בטחון בתנועה

סיפור על דודס "זה קרה השבוע" 31.10.1975 - משה סיקרון

דוד (דודס) פלד

נולד ב-21.5.1929 נפטר ב-9.3.16

י"א אייר תרפ"ט כ"ט אדר א' תשע"ו

קורות חיי דוד (דודס) שלו – נכתב על ידי אחיו אברהם שלו

דוד (דודס), בן הזקונים של המשפחה, נולד ב-21 במאי בשנת 1929 בתל אביב. דוד היה תינוק יפהפה, שיער בלונדי בהיר, לחיים ורודות וחיוך תמידי נסוך על פניו. ילד עירני מאד ובעל קליטה נהדרת, בעל חוש הומור, שידע לדלות את האלמנטים הקומיים בכל סיטואציה שהיא. לא פעם חשבתי על כך שמילות השיר "פי הבלורית והטוהר", נכתבו בהרשאת דמותו של הפלמ"חניק- דודס.

דוד עשה את דרכו בעקבות אחיו הבוגרים, כאילו ניתנה הוראה מלמעלה. בגיל חמש הלך ל"חדר" בתלמוד תורה, שם למד שנה אחת בלבד. את השנה השנייה עשה כבר בבית ספר "תחכמוני". עם סיום לימודי ב"תחכמוני", בגיל 12 הלך בדרך אחיו, כפי שהיה נהוג באותם ימים בדרום תל אביב, והצטרף למעגל העבודה. תחילו עבד כשוליה בבית מלאכה לעבודות חשמל, קלט יפה את החומר והתקדם בעבודתו. במקביל הצטרף לתנועת "הנוער העובד", ומשם הדרך ל"הגנה" הייתה קצרה. ב"נוער העובד" התארגנה קבוצתו ויצאה ל"הגשמה". תחילה בבית השיטה אשר בעמק יזרעאל, ומשם לשדה נחום אשר בעמק בית שאן. בקיבוץ עבר דוד בדיר ואהב את העבודה עם בעלי החיים. אהבתו לבעלי החיים התגלתה כבר בגיל צעיר מאד. כאשר גרנו ברחוב נחמני הייתה לנו שכנה שגידלה חתולים, ודוד הרבה להשתעשע איתם. ברחוב שרעבי, דיירים שעברו לדירה אחרת, נטשו את כלבם- זריז. הכלב הנטוש מצא בית חם במשפחתנו, ואומץ בעיקר על ידי דוד.

בתקופת טרום המדינה עבר דודס במסגרת קורס מ"כים. עם פרוץ מלחמת השחרור נשלח לקורס מפקדי מחלקות. היה זה קורס הקצינים הראשון בצה"ל. דודס השתתף בקרבות קשים בחזית הדרום. עם שחרורו מצה"ל הצטרף לחבריו אשר הקימו את קיבוץ משאבים- לימים משאבי שדה. על פי החלטת הקיבוץ גויס דודס לצבא הקבע בצה"ל בדרגת סרן. תפקידו היה מפקד ואחראי על הביטחון בקיבוצים ושירת בתפקיד זה כשנה.

דודס תמיד היה בין היוזמים ובעלי התפקידים המרכזיים בקיבוץ. בין התפקידים שמילא היה מרכז משק, מרכז ענף המטעים, מרכז ועדת תרבות ועוד. כשאר חלה ולא התאפשר לו להמשיך בעבודה פיזית עבר להנהלת החשבונות של הקיבוץ.

דודס נשא לאישה את רותי והתקבל במשפחתה בחום ואהבה בלתי רגילים

רותי ודודס הולידו את:

צור, מיכל, יפתח וליאורה.

צור נשא לאישה את עירית

מיכל נישאה לנועם.

יפתח נשא לאישה את שלומית.

כמו כן, הצטרף יגאל אורבך בגיל 12 למשפחה.

סך כל מניין הנכדים 12 ונינים 5.

שיר ברכה שנכתב ליום הולדת 80 של דודס

אבא

אבא רציתי לספר מעט עליך
מה יש לנו בלב כלפייך.

על אדם כל כך חכם, על אדם יפה וחם,
ומשפחה שתמיד עמדה נגד עיניך.

אבא, לימדת איך באדמה לגעת

איך לכל פרח נשמה ודעת

על חלומות שיש לחלום. על נתינה בלי ציפיות

על קבלת אדם שונה מבלי לשפוט.

אבא, על דרכים אשר בהן בחרת

על ערכים שעליהם לא התפשרת

על אדם רך וצנוע, אך רק לאהבה כנוע

נתת בלי לדרוש מעצמך מאומה.

אבא, לבך החם התווה לנו הדרך

ודמיוןך בנה לנו ממלכת

ממך למדתי את השביל, ללכת וגם להוביל

לחלום, אך גם לדעת איך להגשים.

אבא הוכחת ששמונים הוא רק האמצע

שאם רוצים, אפשר להיות צעיר לנצח.

שחשוב לא לוותר גם כשהגוף חלש יותר

ועם קשיים ניתן פשוט להתמיד.

אבא אנחנו הילדים כבר התבגרנו

וכולנו את דרכנו כבר בחרנו.

אבל צריכים אותך כל כך זה שהיה שם כה נוכח

תמיד היה שם בשבילנו ותמך.

אבא ניסיתי לספר מעט עליך...

ליאורה

אבא,

אני יושב מול המחשב וכותב עליך בסערת רגשות.

קשה לכתוב על דמות כל כך נערצת עם חוכמת חיים ערכים ומוכנות להסתפק במועט למען האחר בלשון עבר.

היום אנחנו מלווים אותך בדרכך האחרונה ונפרדים ממך במקום שבו נשתלו מטעי הזיתים והרימונים שהיו חלק ממוטע גדול אותו ריכזת.

אבא מעטים האנשים שזוכים להקים מפעל חיים, אתה היית שותף להקמת שני מפעלי חיים. כלוחם בפלמ"ח הענקתם לנו אתה ויתר חבריך הלוחמים, את מדינת ישראל בקשה שבמלחמות, ולאחר מכן קיבלת את דין התנועה שקבעה שיש ליישב את הנגב, וכך ללא שום בדיקת היתכנות להקמת יישוב, ללא מים זורמים ואמצעי קיום בסיסיים התיישבתם אתה ואמא ועוד חברים טובים במקום שכוח אל זה, ובעזרת הרבה נחישות ודבקות במטרה התגברתם על כל המכשולים והקמתם קיבוץ לתפארת.

היית איש של עשייה ולקחת על עצמך לא מעט תפקידים במשק כגון ריכוז משק, ריכוז המטע, ריכוז הפלחה הקמת התשתית לכולבו במתכונתו הנוכחית, ובניית הנהלת חשבונות מסודרת. תחומי העניין שלך היו רבים ובעיקר בלטו אהבתך למשחק השחמט ההתמחות שלך בנושא צמחי בית וקקטוסים, וחיתבתך לבעלי חיים. בעלי החיים שהיו חלק מהמשפחה היו מגוונים וכללו כלב, חתול, דגים, ארנבות, עופר איילים אותו קיבלנו בין יומיים ואל נשכח את הקופה המפורסמת, שרק אתה הצלחת לתפוס כאשר ברח. כיוון שהיית אדם מאד יסודי כל בעל חיים שהגיע למשפחה גרר אחריו גם קניית ספר מתאים כדי שנדע כיצד לטפל בבעל החיים החדש.

אך מעל הכול היית איש של משפחה. האושר על פניך כאשר כולנו היינו נפגשים, התמונה שאתה שוכב על הרצפה והנכדים מטפסים עליך, תישאר בזיכרוני וכן חגי ראש השנה ופסח אותם הקפדנו כל האחים לחגוג ביחד כאשר אתה ואמא משמשים כדבק מחבר.

אני זוכר את הטיפול המסור שלך באחייך בן ציון עד שהסכמת שהוא יקבל מטפל קבוע. המפגשים המשפחתיים היו חשובים לך ביותר וכמה שמחת על הקשרים שנותרו בין כל בני הדודים ועל המפגשים של המשפחה המורחבת.

וכמובן, הזוגיות שלך עם אמא, שהייתה למופת בעיני כיצד להקים ולנהל משפחה. על אף שלא יצא לך ללמוד לימודים אקדמאים, הידע שלך היה נרחב מאד ולא פעם הייתי נדהם מהתשובות שלך לשאלות בתוכניות ריאליטי.

בשנים האחרונות נכנסת לנושא האפייה, והתמחת באפיית פיתות ובייגלה, כאשר לכל נכד היית אופה את סוג הבייגלה האהוב עליו ושם בשקית עם שמו, שחס וחלילה אף אחד לא יקופח. אבא, אנחנו נזכור אותך תמיד כעמוד האש המוביל את המשפחה ומבטיחים לך לשמור על אמא ככל יכולתנו.

ברצוני להודות לצוות המרפאה המסור ולד"ר רוברט על הליווי והטיפול באבא וכן לכל אותם חברים וחברות שהתענינו ושאלו לשלומך. נוח על משכבך בשלום.

שלך צור

אבא

אני לא יודע איך מסכמים 87 שנים ב-2 דקות, כשאנחנו עוד לא מעכלים את לכתך מאתנו. ראינו את סבלך, כאבנו את כאביך, אבל לא שיערנו עד כמה מהירה תהיה ההתדרדרות במצבך. למרות הכאב, אנחנו מעדיפים לזכור את השנים היפות שלך, והיו הרבה כאלה- בהן הטבעת את חותמך בפלמ"ח ואח"כ בצה"ל, הפרחת את המדבר והיית ממייסדי הקיבוץ, ושותף בכיר להצלחתו. אבל בעיקר- הקמתם אימא ואתה משפחה לתפארת, שרבים בה הבנים המאומצים, אולי אף יותר מהביולוגים. בגופך כבר אינך אתנו, אך מורשתך תישאר לעד. נזכור את צניעותך הרבה והסבלנות שכה אפינו אותך, נתינה אין סופית, ומסירות אין קץ, שהתברכו בה בעיקר נכדיך. שכשהיו קטנים אמרנו שאתה צריך עוד ברכיים כדי לספק את הדרישה הרבה לסבא. ראינו את פניך קורנים מאושר בכל ביקור ואת כמיהתך לעוד חיבוק ועוד נשיקה לנכדים ואחר כך לנינים. כל הורה רוצה שילדיו יהיו יותר מוצלחים ממנו. דומני שרק בזה לא הצלחת. אהבתך הרבה למשפחה התבטאה גם באופן שבו אימצת לחיקך את בני זוגנו. וכששלומית אומרת שאתה בשבילה אבא, היא מתכוונת לזה, והרווחת את זה ביושר. לסיום אני מבקש להודות לכל מי שהקל על כאביך וסעד אותך בימך האחרונים. לא אציין שמות שמא אשכח מישהו, למעט יהודית האחת והיחידה, אבל היא בעצם משפחה. אבא, שלומית ואני, 5 ילדינו ו-3 נכדינו נפרדים ממך, אך לעולם לא נשכח ותמיד נאהב. שלך יפתח

אבא

אם היו שואלים אותך מה היית בוחר?
 להמשיך להילחם, או להרים ידיים ולוותר?
 זה נגמר לפני שנגמר באמת. זה היה כל כך אכזרי ללוות אותך ככה חי-מת.
 אבא שלי החזק מכולם. אבא החכם באדם. אבא החם. המופנם.
 אבא שלי, בפלמ"ח מפקד חטיבת יפתח.
 אבא שסביבו תמיד הכול פרח.
 אני רוצה להודות לך על הסבלנות והידע שהיו בלתי נגמרים,
 על אוצר בלתי נדלה של סיפורים.
 על אהבה ענקית שעברה מהילדים לנכדים ולנינים.
 אהבה כזו ישירה, בלי טיפ טיפה של משוא פנים.
 כולם קיבלו. בלי העדפה של זה על האחר.
 ואחר כך אבא מה יישאר?
 תישאר האיש שליוותה אותך המון שנים בעיניים נוצצות, מעריצות.
 וגם לה כבר אין כוח לעשות הרבה,
 ובלעדייך תקרע לה הנשמה. אבל נשמור עליה אבא,
 נשמור בשבילך וגם בשבילנו כי אנחנו עדיין צריכים,
 כי נצטרך אתכם כנראה גם כשנהיה בני שמונים,
 אבל חייבים להיפרד עכשיו גם אם אנחנו ממש לא רוצים.
 אין לנו ברירה, מגיע הרגע שבו אותנו כבר לא שואלים.
 אבל אני רוצה לעשות פה מסחרה- רגע לפני שנכסה אותך בחול.
 לבקש מהאדמה שחיבקת שנים, שתיתן גם היא חיבוק גדול.
 כן, מגיע לך. על כל מה שנתת לה בזיעת אפים.
 שתחזיר עכשיו ותישא אותך על כפיים.
 והיא שתיצור לך משכב חמים
 שתוכל לנוח בו בשקט שנים.
 בלב שלנו אבא אתה תישאר לעולמים.
 ליאורה.

סבא שלי

אני לזכר שהכנת ביילדע צט מלח
ואני תמיד הייתי מוציא את המלח מהביילדע.
ואיך הקראת לי סיפור ולימדת אותי שחמט,
ואוה כף אחד מאתנו ואחבק ואנשק אותנו.
אני תמיד אלזכר אותך ואתה תמיד בלע שלי.
אוהב תמיד, אור.

דודס יקר,

אני לא כל כך זוכרת את המפגש הראשוני בינינו כי הוא היה לפני קצת יותר מחמש שנים והוא לא היה מיוחד, לא הייתה מבוכה של פעם ראשונה לפגוש את המשפחה של הבן זוג, לא הייתה תחושה מוזרה, להיפך, זה הרגיש הכי טבעי-כאילו התראינו כבר עשרות פעמים לפני, זה הרגיש לי בית. בית, אני חושבת שאם הייתי צריכה לבחור מילה שתתאר אותך בצורה הכי נכונה זו הייתה המילה בית.

אתה זה שהיית ועדיין הבעל, האבא, הסבא, סבא רבא וחבר טוב לכל אדם שנקרה בדרכך תמיד העברת את תחושת הבית כי כזה היית אתה.

אני מאמינה שאנשים לא מגיעים לחיים שלנו סתם, תמיד יש סיבה, בטוחה אני שכל אדם שפגש אותך בצומת כלשהו בחייו יאמר כי זו הייתה זכות עבורו, אני יכולה לאמר שזו הייתה זכות גדולה עבורי ושיעור לחיים להכיר אותך ולדעת שאני אחיה את שארית חיי עם בן אדם שכל כך דומה לך...

איש יקר, היית סמל לאהבת הארץ, אהבת האדמה וארץ ישראל היפה, הנחלת ערכים לילדיך ונכדיך- לא סתם הם מעריצים אותך.

האהבה שרכשת לרותי והזוגיות שהייתה ביניכם היא נדירה, בכל פעם שראיתי אתכם יחד איחלתי לסער ולי שנזדקן בדיוק כך.

אני רוצה להודות לך על שנתת לי להרגיש לא פחות מנכדה שלך, על הגויאבות והסברסים שלא ויתרת לקטוף ולקלף לנו רק כי אנחנו אוהבים, על הבייגלה והפלאפל בארוחות סוף השבוע, על החוכמה והפשטות, על שלקחת ותמיד תיקח חלק משמעותי בחיינו.

ולסיום, חשוב לי להציג את עצמי למי שלא מכיר, אני שירן אשתו של סער הנכד של דודס, זה לא מובן מאליו שהאישה של הנכד נקשרת כך לסבא, אבל כזה היית דודס- לא מובן מאליו... מצרה אני על כך שילדנו לא הספיק להכיר אותך וליהנות ממך אבל אני מבטיחה לך שהוא והבאים אחריו ידעו איזה אדם גדול ואהוב היית.

בטוחה שאתה במקום טוב יותר מכין בייגלה לאנשים חדשים.

אוהבים אותך תמיד ולנצח, אנחנו (:

שירן שלו

10.3.16

דודס אבי היקר

דודס אבי היקר : צנוע, אכפתי תמיד מוכן לכול משימה, רואה את החיים משני צדי המטבע, מנסה להבין, ללמוד, לא לשפוט, נכון לכול בקשת עזרה ועוזר מכול הלב. סבלני, לא צועק, מסתכל אל הצמחים במבט של ילד מתפעל, רגישות אין סופית, היית לי מורה דרך. האכפתיות, הנתינה שלי, הרגישות שלי לאנשים, לצמחים ולבעלי חיים הכול קבלתי ממך, תודה. כאן, בפרידה ממך דודס, באתי להגיד לך תודה אל מה שהיית בשבילי. הגעתי בגיל 12 לקיבוץ לפני בר מצווה, התייתמתי מאבא ואמא.. הייתה ברקע, הייתי בדרך ל"מטה". ילד סגור כועס על העולם. לימדת אותי לראות חיובית, קיבלתם אותי רותי ואתה וכול הילדים כמו הילד החמישי, זוכר איך חיפשת אותי ברחבי המשק, "יגאל תבוא לחדר", לא ויתרת ועל כך אני חייב לך את שיקומי ואת חיי היית לי לאב ולמושיע. הייתי ילד /נער פרא אדם, לקחתי רכב ללא רשות, הציעו לזרוק אותי, ואתה אמרת "זה מעשה חמור" אבל זה לא יקרה, דודס ורותי יקרים, הקמתם משפחה לתפארת, אנחנו פה כולנו עומדים לפניך ומתקשים להיפרד.

נמצאים כאן דור המייסדים אשר קלטו שתי כיתות של ילדי חוץ. "אורנים" ו"אשל", אני שייך ל"אורנים", כולם ילדי חוץ, מבתי הרוסים, חלקנו היינו ללא הורים, אתם דור המייסדים הצלתם עשרות ילדים, וזה לא מובן מאליה. אסתר, זלדה, רות זריז, עדה שביט, חביבה וכול דור המייסדים, תודה. דן וקנין ואני תמיד מדברים, על ההשקעה, הנתינה....תודה. בשבילי ובשביל הילדים שגדלו פה משאבי שדה זה לא קיבוץ זה בית.

רותי יקרה הביטי אל כול השבט הגדול שאת ודודס גידלתם, קשה אחרי 65 שנה של זוגיות מדהימה להישאר לבד אבל יש בשביל מה. רותי יקרה אנחנו כול המשפחה המורחבת אוהבים אותך, דודס אבי היקר אוהב אותך וזוכר אותך לכול החיים. איפוא ישנם עוד אנשים כמוך...

באהבה

יגאל

למשפחתי המאמצת היקרה לי כל כך

אני משתתפת בצערכם מעומק ליבי ומחבקת אתכם בכל אהבתי.

ואתכם, שבאתם ללוות את דודס היקר בדרכו האחרונה, אני מבקשת לשתף
בכמה מילים על הקשר המיוחד שלי עם המשפחה.

הכל החל כשיגאל אורבך, מדריך הגרעין החליט להביא אותי אליהם

ומרגע שנפתחה הדלת והוכנסתי לחיק המשפחה, ידעתי שזכיתי בבית מופלא.

מיד נתנה לי התחושה שהנני בת נוספת לכל דבר החל מהסבתות מרים וחנה,
הדוד בן ציון, רותי ודודס, הבנים והבנות.

בכל יום חיכיתי למפגש המשפחתי המורחב, בו ישבנו יחד, עם קפה והעוגות
נפלאות של רותי. במידה ולא הגעתי, זכיתי למחרת לשאלה ואם צריך גם נזיפה
מדודס, למה לא הגעתי...

דודס ורותי, אנשים צנועים ואוהבים, ידעו תמיד לתת את התחושה שכולנו
אהובים ועשו כל שביכולתם להנעים לנו את היחד. הם התעניינו והציעו עזרתם
בכל אשר ניתן.

דודס היה שותף פעיל במטבח וריחות הבישולים, האפייה והטעמים הגיעו
למרחקים.

גם לאחר שנים כשנולדו לי ילדים, הם זכו בסבתא רותי ובסבא דודס שהיו
מניחים להם ברכות ומתנות קטנות לימי ההולדת תחת הכריות, יושבים
ומשחקים איתם בכל הזדמנות ושחר אף זכה לעבוד בחממה הנפלאה של סבא
דודס בהשקיית העציצים.

אין ספק שהתברכתי במשפחה מופלאה ועל כך אני מודה.

בתקופה האחרונה, התדרדר מצבך ורותי יחד עם כל המשפחה לוותה אותך
בהמון דאגה ואהבה, עד לרגע האחרון.

דודס... אבאלה יקר, אני כבר מתגעגעת לחיבוק ולנשיקה להם זכיתי בכל
פגישה, ואומרת לך תודה.

יהודית אלישע

דברית שאב'דן על כתב העקבות פטירתו של דודס:

שבוע עבר לו וחזרתי לאותה נקודה, אני על יד אותה פיסת דשא, מול הנוף המיוחד של החוף
בברילוצ'ה שבארגנטינה, אחרי שבוע עם אינספור חוויות טובות ופחות טובות שצברתי בפקוק
שבצי'לה, אבל כל זה לא משנה, כי קיבלתי הרגע הודעה, דודס נפטר, אח של סבא, האחרון
מהדור הקודם, נפטר.

לא הכרתי את דודס טוב, בטח לא טוב מספיק כמו שהייתי רוצה, אבל זה לא משנה את
העובדה שאני מתפרק פה עכשיו ובוכה בלי הפסקה, הספקתי לבקר אותו פעמיים בחצי שנה
האחרונה, והפרידה ממנו בדיעבד, למרות שהרגשתי זאת וניסיתי להתכחש, הייתה פרידה
לתמיד, דודס נפטר ב-9.3.2016, השאיר אחריו משפחה גדולה ומיוחדת, נכדים רבים ואפילו
נינים.

דודס נפטר אבל הנשמה שלו כאן, חדורה בכל אחת ואחד מילדיו ונכדיו, דודס עזב את העולם
פיזית אבל אין תחליף לחינוך הטוב ולטוב הלב שלו שהפיץ תמיד בכל הזדמנות, טוב הלב
שימשיך לנצח, בכל אחת ואחד מצאצאיו, דודס, שבעיקר מה שאני זוכר מהסיפורים הוא
שהיה בפלמ"ח בתפקיד בכיר ושתרם המון למדינה, עזב את העולם, בשיבה טובה, פיזית, אבל
אנחנו, נזכור אותו לנצח.

נקודות האפס על עמ' דודס:

תחילה עבדנו יחדיו ברפת שהייתה עדיין על הגבעה מגודרת בגדר תיל, שלא מנעה מהפרות
לברוח. מלכת העדר הייתה הפרה רותי שהצליחה תמיד לפתוח את שער הגדר ויחד עם כל
העדר לשוטט בחצר הקיבוץ. דודס הרבה ללטף ולחבק את העגלות. אוהב שירה, לימים גם
יצא ללמוד קריאה נכונה של שירים. ובחגים היה זה תפקידו לקרוא. בהמשך נפגשנו בהנהלת
חשבונות, יושב ושוקד על מלאכתו, מפשר בין העובדים, תמיד רגוע. כשהיה בא מבקר לבדוק
את המאזן מיהר להביא לו ארגז מפירות העונה. כידוע דודס היה איש של מטעים וצומח,
וחממה גדולה של מגוון הצומח הייתה ברשותו, שם ניסה הרכבות למיניהן הצליח תמיד
לחבר מין שלא מינו במיני סוקולנטיים. אהבתי לבקר בחממה לראות, להתפעל, וגם לזכות
פה ושם בצמח חדש. לימים, כשהחליט לנטוש את החממה זכיתי ברכוש רב של עציצים.
ראיתי בדודס איש מלא רגש ואוהב אדם, שפיתח זוגיות נפלאה עם רותי.

יהיה זכרו ברוך

טובה

לקט של שתי אסיפות העוסקות בבקשת מזכירת הקיבוץ המאוחד לגיוסו של דודס לועדת הבטחון של הקיבוץ המאוחד, בזמן היותו מרכז המשק. באדיבות כרמלה מהארכיון

אסיפה 4/1/1956

י"ר רות זריז

פרוטוקול חיוס

רות זריז: הבעיה גיוס אנשי הקיבוץ להגנה מרחבית לנוכח מצב הביטחון. קיימת אפשרות לגיוס חבר מרמת הכובש להגנה מרחבית בדרום, וועדת הגיוס רוצה את דודס.

רות הקטין ועדת גיוס: לאור המצב החמור ולמרות הקשיים בהוצאת חבר מרכזי מהמשק, אין לדעתנו שום דרך אחרת.

יוסף טבנקין: המלחמה עומדת בשער. המאזן הצבאי מתקדם במהירות לטובת הערבים. יש להם עליונות בים ותוך אמן קצר עלולים להגיע לעליונות אווירית. ועדת הביטחון הביאה לקיבוץ תוכנית לשובי הקיבוץ, כי תפישתו של צ.ה.ל איננה גורסת הגנה מרחבית. דו"ח על מצב הכוחות בשובים. המטרה להכפיל את מספר הלוחמים, ולארגן את הגנת השובים. וזה מחייב אנשים רציניים שיארגנו את ההגנה המרחבית לגבי כל הבחינות תקציבית וכו', למרות כל הקשיים בהוצאת דודס לדעתנו אין ברירה. מציע לאסיפה לאשר.

רות זריז: לכל מצב אפשר למצוא פתרון. וכן גם לגיוס של דודס. הדיון לדעתה צריך להיות לעצם מהותה של הבעיה כלומר- אם אנו רואים את המצב הבטחוני כיום כמו שהוא, כך שהוא מחייב כל המאמצים. השיחה היום צריכה להיות מסוכמת עקרונית.

גנדי: נעשה עוול לעצמנו באם נדחה את הבעיה. לדעתו ערעור לא יעזור, וכל דחייה פירושה הפסד זמן. לפיכך לדעתי עלינו לקבל את הצעת גיוסו של דודס לחודשיים שלושה.

חיים ב: מובן ההיסוס בדברי החברים, מתוך היחס הרציני לעניין. סומך על האחריות שבדברי יוספלה, אולם מביע השתוממות על הצורה שבהבאת הגיוס ע"י גיוס, שבאים וכאילו מודיעים ודי.או שמזכירות הקיבוץ המאוחד או הגוף האחראי

בקיבוץ יכריזו על " מוחרם" לצרכי ביטחון ואז הכול מוקדש למטרה זו, אך כל זמן שהעניין לא עומד בחריפות כזו יש לזכור שאנו סובלים כבר כיום מחוסר הצלחה.

רות הקטין: כל ההצעות שהובאו לוועדת הגיוס נגעו לאנשים המרכזיים שבמשקים. ידענו כל הקשיים שבהוצאת דודס וניסינו להציע הצעה אחרת...ועדת גיוס סכמה מתוך אחריות על דודס.

יוסף טבנקין: אי אפשר להגן על הישובים בלי להסיק מסקנות, אנו אחראיים על גורלנו והמשק על גורלו. מחר עלול כל אחד לקבל צו קריאה והפתרון תמיד ימצא.

חיים ב : אם באמת הגענו לחומרה כזו של המצב אז ישנן גם אפשרויות אחרות, כי הוצאת דודס פירושה להפקיר את המשק.

הצבעה : 16 בעד גיוסו של דודס 8 נגד הגיוס.

אסיפה כללית 19/4/1956 בהשתתפות יוספלה טבנקין

סדר היום המשך גיוסו של דודס

רות זריז: לפני כ3 חודשים בא יוספלה ותבע לגייס את דודס לפעולות בטחון. מתוך ראיית הצרכים סוכם לעשות את המאמץ ולהוציאו למרות שלא היה מספיק זמן להכניס מרכז משק להחליפו. במשך כל הזמן עבד דודס לבד ולא קוים התנאי שדודס מגויס רק כדי להכניס אדם אחר לעבודה.על כך ענו לנו שאין זה עניין המשק, דודס גויס לזמן מסוים ובתום המועד ישוחרר.כיום נגמרו שלושת החודשים זמן גיוסו של דודס ותבענו את שחרורו, מועדת הגיוס נמסר לנו שבעבור חודש יגויס האדם הנוסף להחליף את דודס ועד אז עליו להמשיך בעבודה, על כך ענינו שכנראה שגינו בכך שראנו את הבעיה כחמורה ומלבדנו הכול נמשך כרגיל. הודענו שאיננו מקבלים את ההחלטה ודודס חוזר.אני מציעה שנחליט על חזרתו של דודס, החברים ייקחו בשיקוליהם שאנו עלולים לעמוד בפני מאבק קשה עם מוסדות הקיבוץ המאוחד.

המשק...

יוספלה: לא באתי בשם מזכירות הקיבוץ אלא בשם תפקידי.

אין לי שום הסבר מדוע לא גויס אדם במקום דודס כפי שהובטח אך תובע הוא את המשך עבודתו מפני חשיבות העניין, אם יחזור דודס עלולה עבודה חשובה לההרס ואסור שזה יקרה, דודס חייב להישאר עד שיגויס מחליפו. המלחמה עדין אפשרית ויש לעשות כול מה שאפשר על מנת לקדם אותה וזה יוכל להעשות רק במידה ודודס ימשיך בתפקידו.

יוחנן: מניח שהשיחה לא תהיה באפיקים שיוספלה התווה. דברי יוספלה הם אותם דברים שנאמרו לפני שלושה חודשים ועל סמך זאת גויס דודס ובזה לא נשתנה כלום, אולם בהמשך נשתנה היחס והאמון לועדת הגיוס. הוסכם על גיוסו משום שנאמר אז ע"י ועדת הגיוס שהקל ביותר הוא להוציא את דודס מרכז משק. אילו נאמר שדודס צריך להמשיך בתפקיד יש להניח שהייתה מתקבלת החלטה אחרת. דודס צריך לחזור יש להפנות את תשומת לבו של מזכירות הקיבוץ המאוחד למקומנו על מפת הארץ.

טודי: התרשם הכי קשה מזה שיוספלה אינו מופיע בשם מזכירות הקיבוץ המאוחד, אנו עומדים בפני החלטה קשה יותר מאז, הדברים נראים איומים כשצריך להפר מרות.

ורת זריז: יש בדברי טודי משהוא נכון, לא האמנתי שנגיע למצב בו אנו עומדים, ההבדל ביני לטודי הוא שישבתי עם ועד גיוס ולכן השוני בהצעות. הדברים חמורים משום שאיננו יודעים לאור דברי יוספלה על הוצאות כספיות איך נעמד בכך ללא מרכז משק. בועדת הביטחון מכבידים על דודס בכך שמטילים עליו את האחריות. רמי: מצטרף לדעת קודמיו. איני יודע עד כמה נעמוד בלחץ של מזכירת הקיבוץ. יש להחזירו מיד ואז אולי ירעשו אמות הסיפים.

יוספל טבנקין: אינני יודע איזה רעש צריך מספיק מה שהיה. אני רוצה לטפל מנקודת הגישה שלכם, אין שום תקדים פורמלי שביום גמר 3 חודשים אדם גומר את תפקידו.

סיפור על דודס מתוך "זה קרה השבוע" – 31.10.1975

השבוע ברחה הקופה, זו שמשוכנת בכלוב ליד גן רותם.

סיפורו של אחד הילדים:

...פתאום היו צעקות והתעוררנו. זה הכול בגלל שבחדר של הדר קרעו את הרשת. הקופה הסתובבה בחדר ונשכה ומשכה שערות. גלי צרחה ואנחנו ראינו את הקופה כמעט בחדר שלנו. אז נחשון צעק והיא הלכה וסגרנו את הדלת. ואחר כך המטפלת הלכה לקרוא לדודס המטפל שלה. בינתיים הקופה נכנסה למקלחת. אחר-כך הסתובבה על השולחנות, אכלה מהצבעים שלנו והפכה את פינת הנגרות. וואי מה שהיה היום בגן?!...!

הגננת מספרת:

בצהרי יום ג' ואני בחדרי, הזעיקו אותי לגן. בדרך סופר לי שהקופה ברחה מהכלוב. מצאתי בגן מהומה וצרחות. אבל הילדים התארגנו יפה. סגרו את דלתות החדרים מבפנים, ולא סתם אלא הציבו מיטות לחיזוק וכל דבר אחר שיכלו ומבעד לחרכים הציצו מה עושה הקופה. הקופה עצמה התנהגה בעדינות, הסתובבה ובדקה כל דבר מעניין. - האם נשכה ומשכה שערות? מה פתאום, סתם סיפורים. מאז שמטפלים בה קבוע היא שקטה... אחר-כך דודס בא, קרא לה והכניס אותה בחזרה לכלוב.

סיפור דודס מאלף הקופה:

במין קופים זה, יש שני סוגים: רחבי האף וצרי האף. צרי האף נחשבים ליותר פקחים. שמתם לב לקופה שלנו איזה אף יש לה? אף צר! כמו שאתה יודע סידרנו לה כלוב, מסגרת צינורות ועליהם הלבשנו רשתות. במקום שרשת עולה על רשת, חיברנו בחוטי ברזל. אבל זאת קופה, לא בהמה, היא דחפה את הרשת ומצאה מקום שבו הרשת האחת מונחת על השנייה ולא מחוזקת בחוט ברזל. דחפה, לחצה ונדחקה והייתה בחוץ. אחרי שהכנסתי אותה, מיד רצה לאותו מקום. ראיתי וחיזקתי. אבל כמה חוטי ברזל אפשר לשים? הרי היא מהסוג הפיקח. תראה איזה מבט (מוציא תמונה)...

בית משפחת שדה
אבא ומתת' כצרה
fe משפחת fe
עם מות הבא, האב, והסב, חבננו
דוד (דודס) fe לו ז"ל

למשפחת שלו
ולחברינו בקיבוץ משאבי שדה
משתתפים בצערכם
על מותו של
דודס שלו ז"ל

בית שדה בוקר.

10.3.2016